

[Justitsministeren]

siger som sagt tak for den principielt velvillige modtagelse.

Wilhelm (VS):

Jeg forstår, at vi så i hvert fald er enige om, at der ikke er en sådan besparelse, og man kan i virkeligheden også læse det en lille sides vej fra det sted, jeg citerede fra, hvor man nævnte denne 5 mill. kr.s besparelse. Der står faktisk, at indtægterne selvfølgelig bortfalder, og nu siger ministeren oven i købet, at han regner med, at der bliver tale om en merudgift.

Jeg vil ikke afvise dette lovforslag på forhånd, men jeg er som sagt noget desorienteret, og jeg synes i hvert fald, der tiltrænges en bedre argumentation for det end den, ministeren hidtil har leveret. Han leverer i sin fremsættelsestale en udmærket argumentation for at opretholde overformyndieret, synes jeg: »effektivt« og »markedsrente« og »rationaliseret« og »godt« og »dygtigt«, og jeg ved ikke hvad. Og så konkluderer han, at det skal nedlægges.

Nu får vi så at vide, at han går ud fra, at det vil medføre merudgifter for skatteyderne. Det ligger også klart, at det ikke vil medføre forbedringer for indskyderne, altså de umyndige. Og endelig ligger det klart, at selve transaktionen koster i hvert fald 3-4 mill. kr.; altså selve transaktionen med at flytte disse ting fra noget, der fungerer efter ministerens mening godt, og over til de private pengeinstitutter vil koste 3-4 mill. kr.

Det er, så vidt jeg kan se, nettoresultatet i det, for der er jo ikke noget, der i og for sig binder til, at man laver om på måden at administrere umyndiges midler på, fordi man ønsker at lave et familieretligt direktorat i justitsministeriet. Det sidste kan jo behandles fuldstændig uafhængigt, og jeg synes, der er meget, der taler for, at det kan være fornuftigt at lave et familieretligt direktorat og flytte ting, der allerede er i justitsministeriet, sammen med ting, der har at gøre med kontrolfunktionerne i overformyndieret, og lave et specielt familieretligt direktorat. Men det er jo ganske uafhængigt af, om man ønsker at bruge en engangsudgift på i hvert fald disse 3-4 mill. kr. for at flytte administrationen

af midlerne over til private pengeinstitutter, og så vidt jeg kan se, er det det eneste, der i virkeligheden ligger i forslaget.

Ministeren har da sikkert ret i, at skulle man tage stilling til det i dag, ville man ikke oprette et overformynderi, men nu er det der altså. Han siger, det fungerer godt, og det eneste, vi kan se er resultatet af dette, er en engangsudgift til overflytningen på 3-4 mill. kr. eller måske lidt mere. Jeg har svært ved at se, at ministeren har argumenteret ordentligt for dette lovforslag. Han har sagt, at det lader til at være et ønske. Nå ja, og så skylder vi at fortælle, at det er ikke en hellig ko for os, så det er i hvert tilfælde ikke et ønske, hvis det skal have så tåbeligt et indhold, som jeg umiddelbart synes det ser ud til at have.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 24. februar 1981 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 11.52